Fra Det Kgl. Biblioteks tekstportal (tekster.kb.dk)

Forfatter: Udrag fra Den Fremmede
Titel:
Citation: ”Fjorten eventyr og fortællinger”, i *Fjorten eventyr og fortællinger*, udg. af Marita Akhøj Nielsen , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 1989, s. 197. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-ingemann01-shoot-idm140296365745696/facsimile.pdf (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Fjorten eventyr og fortællinger

søger sin Tilfredsstillelse i Krigens Farer og Besværligheder, medens den ad diplomatiske Veie havde aabnet sig Adgang til de største Statsembeder og Æresposter ved flere af Europas Hoffer.

Familiens Overhoved sørgede altid omhyggelig for, at et veltruffet Portrait af enhver Søn i Slægten blev opbevaret i Familiegalleriet. Blandt Rækken af disse Adelsmænd fandtes der regelmæssig i hver Generation en lille dværgagtig Vanskabning med et uformeligt stort Hoved og som oftest med det afskyeligste Udtryk af Dyriskhed, Sløvhed og opblæst hovmodig Dumhed. Dette var dog ikke Tilfældet med den Sidste i Rækken, som vistnok havde et høist uformeligt Ydre, men hvis Blik dog havde noget besynderligt Tiltrækkende, naar man uden at agte paa Ansigts-Formerne kunde blive fortrolig med de Øine.

Denne sidste yngre Søn af Familien levede i Aaret 1804 i Paris. Dette formentlige Offer for Slægtens ydre Lykke var som sædvanlig ved sin Fødsel bleven hilset med Jubel i Familien. Der var Intet blevet sparet paa hans Pleie og Opdragelse. Han var bleven opfødt som en Prinds og underviist paa det Omhyggeligste i de Videnskaber og Konster, hvortil han havde Lyst og Anlæg. Han var ingenlunde blottet for Aandsevner. Han var i denne Henseende et dobbelt Særsyn i Familien, medens alle de foregaaende Vanskabninger i denne Slægt havde været halve Dyr, uden Interesse for Andet, end for Velevnet og de groveste sandselige Nydelser.

*Guilliehno* var denne unge Mands Daabs-Navn. Han havde fra sin Barndom havt en paafaldende Lyst til at høre Eventyr og senere til poetisk Læsning ved Siden af en brændende Begierlighed efter Alt hvad der i den strengere Videnskabelighed stod i nærmest Forbindelse med Aandens hemmelighedsfulde Verden. Saavel Naturvidenskaberne som Theologien og Filosofien syntes han kun at ville studere, for at tilfredsstille denne sin Higen efter Klarhed i sit eget og Menneskeslægtens Forhold til Væsnernes Ophav og deres evige Fremtid. Han havde ogsaa tidlig udviklet et stort Talent til Musikken, hvori han havde drevet det til et sjældent Mesterskab, som Violinist. I sin Faders Hus havde han allerede som Barn ladet sig høre ved store Fester og vakt Beundring ved sit Violinspil, men altid skjult bag et Forhæng, og uden nogensinde at ville vise sig for nogen Fremmed. Det Portrait, man havde af ham, var malet uden hans Vidende af en skjult Konstner. Med de foregaaende Vanskabninger i Familien havde det